

beregnete skattebeløb ifølge forslaget svarer således nogenlunde til de skatter, som skatteydere med konstant indkomst efter forslagene skal betale for skatteåret 1956—57, hvor de ny regler første gang foreslås anvendt. I de følgende år vil kommuneskattefradraget blive påvirket af de foreslåede ændringer i kommuneskatten, og dette vil atter give sig udslag i de skattepligtige indkomster og indkomstskatter.

I vedføjede tabel 5 og 6 er de således beregnede indkomstskatter ifølge de gældende og de foreslåede regler anført på forskellige indkomstrin henholdsvis for ægtepar, der ikke opfylder betingelserne for at opnå hustrufradrag, børnefradrag og børnetilskud, og for enlige, der efter de gældende regler beskattes som ikke-forsørgere. For så vidt angår ægtepar, der har ret til børnefradrag og -tilskud, men ikke til hustrufradrag, er tilsvarende oplysninger anført i tabel 7. For at belyse de samlede virkninger af de foreslåede ændringer i indkomstskatter og børnetilskud er de pålignede skattebeløb her reduceret med eventuelle børnetilskudsbeløb.

For ægtepar uden børn (tabel 5) medfører forslaget skattnedsættelser for skattepligtige indkomster ifølge forslaget på indtil ca. 20 000 kr., medens højere indkomster får skatteforhøjelser. For de mindste indkomster, hvor den gældende indkomstskat udgør mindre beløb, bliver de procentvise nedsættelser store, medens de absolutte nedsættelser kun undtagelsesvis når op over et par hundrede kroner. Ved skattepligtige indkomster ifølge forslaget på ca. 8 000—ca. 20 000 kr. nedsættes de gældende indkomstskatter gennemgående med 5—10 pct. i København og landkommunerne, medens nedsættelserne i købstæderne ligger på 12—15 pct. De særligt store nedsættelser i disse kommuner må imidlertid ses på baggrund af, at de nævnte indkomstgrupper efter de gældende regler gennemgående beskattes kraftigere i købstæderne end i de øvrige kommuner, og de foreslåede udskrivningsregler vil i nogen grad udjævne disse forskelle. De større indkomster på over ca. 20 000 kr.s skattepligtig indkomst ifølge forslaget får efter forslagene skatteforhøjelser, der gradvis forøges, efterhånden som indkomsten stiger, og som udgør indtil godt 15 pct. i København, godt 20 pct. i købstæderne og lidt over 30 pct. i landkommunerne. I købstæderne udgør den samlede stigning for en skattepligtig indkomst efter forslaget på godt 40 000 kr. ca. 1 300 kr., og når ved en skattepligtig indkomst efter forslaget på ca. 935 000 kr. op på ca. 87 000 kr.

Iøvrigt er skatteforhøjelserne for de større indkomster gennemgående mindst i København og størst i landkommunerne. Det skyldes, at de gæl-

dende kommuneskatter på disse indtægtstrin er særligt høje i hovedstadskommunerne, hvor de udskrives efter en progressiv rateskala, og særligt lave i landkommunerne, medens den foreslåede kommunale tillægsskat medfører en vis udligning af den samlede kommunale indkomstskat af de større indkomster.

For enlige, der efter de gældende regler beskattes som ikke-forsørgere (tabel 6), medfører forslaget skatteforhøjelser på næsten alle indkomstrin. For de allerlaveste indkomster bliver der dog tale om visse nedsættelser, og det samme gælder for skattepligtige indkomster ifølge forslaget på ca. 11 000 til ca. 20 000 kr. i købstæderne, hvor beskatningen i forvejen er forholdsvis høj. I sognekommunerne når forhøjelserne for indkomster under denne grænse ikke op over et par hundrede kroner, medens de tilsvarende indtægtsgupper i København får noget større forhøjelser — indtil ca. 350 kr. Dette sidste må ses på baggrund af, at den gældende kommuneskat i de tre hovedstadskommuner er ens for forsørgere og ikke-forsørgere, således at ikke-forsørgere i hovedstadskommunerne betaler relativt lavere kommuneskat end ikke-forsørgere i de fleste andre kommuner. Endelig kan nævnes, at skattestigningerne for skattepligtige indkomster ifølge forslaget over ca. 20 000 kr. er af nogenlunde samme størrelse som for ægtepar.

For ægtepar med 2 børn bliver der ligeledes efter forslagene tale om lettelse for skatteydere, hvis skattepligtige indkomster efter forslaget ligger under ca. 20 000 kr., når man — som i tabel 7 — betragter skatter og børnetilskud under eet. For skattepligtige indkomster efter forslaget på under ca. 10 000 kr. er lettelse væsentlig større end de tilsvarende skattelettelse for ægtepar uden børn (jfr. tabel 5), medens der for skattepligtige indkomster efter forslaget på ca. 10 000 til ca. 20 000 kr. gennemgående er tale om en smule mindre lettelse for ægtepar med 2 børn end for ægtepar uden børn.

For højere indkomster bliver det samlede resultat af ændringerne i indkomstskatten og børnetilskuddenes forhøjelse af nogenlunde samme omfang som for ægtepar uden børn.

Ægtepar, hvor hustruen har indtægt ved selv-erhverv, får som følge af forslaget om hustrufradragets afskaffelse mindre skattnedsættelser og større skatteforhøjelser end ægtepar, der ikke opnår hustrufradrag efter de gældende regler. I de tilfælde, hvor hustruindtægten er mindst 4 000 kr., således at der beregnes fuldt hustrufradrag efter gældende regler, og hvor ægtefællernes skattepligtige indkomst efter forslaget beløber sig til mellem